

σθοφυλακῆς τῶν σπυδόντων ὀθωμανῶν καὶ μεθ' ὅλας τὰς ἀντὶρρήσεις τῶν ὁ πείσμων Ἀγγλὸς διηυθύνθη πρὸς τὴν Σόφιαν. Καθ' ὁδὸν δύο σφαίραι ὑπὸ χειρὸς ἀγνώστου διηυθύνθησαν κατ' αὐτοῦ. Ἡ μία ἐπλήγωσε τὸν ἵππον, οὗ ὅμως οὐδ' ὅλως ἐμείωσε τὸν δρόμον. Ἡ γόνει ὁ ταλαίπωρος ποῦ πλέον ἐβαίνει καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι πολλάκις θά κατηράσθη τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐξεκίνησεν εἰς τὴν κινδυνώδη ἀποστολὴν του. Μετὰ μικρὸν ἔτι δρόμον, ὃν διήνυσε μετὰ πολλοῦ κόπου ὁ ἵππος προσκόψας εἰς τινὰ λίθον κατέπεσεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἵνα μήπω πλέον ἐγερθῇ. Ὁ Ἀγγλὸς ἦν ἡναγκασμένος πεζὸς ἤδη ν' ἀκολουθήσῃ τὴν πορείαν του. Εὐτυχῶς μετ' ὀλίγον συνήντησε τοὺς Ρώσους προσκόπους, εἰς οὓς αἱ πληροφορίαι τοῦ ὑπῆρξαν πολῦτιμοι καὶ ὧν ὑπῆρξαν ἐξηγῶν εἰς Σαμακόβιον.

Πολλὰ τοιαῦτα ἐπεισόδια, πολλὰ τραγικώτερα ἤκουσα.

Ἰδοὺ δένδρον ἐφ' οὗ ἐκβεβάσθησαν ἀθῶοι τινες χωρικοί· ἰδοὺ βρῦσις, παρ' ἣν ἐβιάσθη κόρη τις· ἐκεῖ μὲ μίαν ἀπλὴν ράβδον ἐφόνευσε σύζυγος, ὀθωμανὸν ἀτιμάσαντα τὴν σύζυγον του.

Ἀλλ' ἤδη ὁ ἥλιος καίει· εἶνε ἡ 7η πρωϊνὴ ὥρα· πλησιάζομεν εἰς Σοφίαν· μιᾶς ὥρας πορεία ὑπολείπεται μόνον.

Δὲν φαίνεται μακρόθεν ἡ πρωτεύσα· μόλις εἰς ἀπόστασιν ὥραιαν διακρίνεται, διότι κρύπτεται ὀπισθεν τῶν διακυμάνσεων τοῦ ἐδάφους. Τὰ ὑψηλότερά της σημεῖα, οἱ ἀπεστεγασμένοι μιναραδες της, τὰ κωδωνοστάσια του Σβέτη Κράς, ἐπιβάλλουσαι τινες οἰκοδομαὶ πρῶτον ὑψύνται ὑπὲρ τὸ ἐδαφος καὶ μικρὸν κατὰ μικρὸν ὅλη ἡ πόλις μὲ τοὺς χθαμαλοὺς της οἰκούς, τὸ ἀνάκτορον, τοὺς στρατῶνας, τὰ ὑπουργεῖα, τὰς σχολὰς, τὰ οἰκοδομούμενα καὶ νεόδμητα μέγαρά της, γίνονται καταφανές.

Ἰδοὺ ὁ δημαρχικὸς κήπος· ἐφέτος μόλις καταρτιζόμενος εἰς ἐνὸς καὶ ἡμίσεος χιλιομέτρου ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πόλεως. Εἰς προσηγνῆς Ἑλβετός, ὁ κ. Νέβ, τὸν διευθύνει. Ὁ οἶκος ἐκτισταὶ εἰς νοτιώτερον μέρος τοῦ κτήματος κατὰ τὸν ἰδιάζοντα τῆς Ἑλβετίας ρυθμὸν. Ἐν τῷ κήπῳ τούτῳ βλέπει τις ὀλίγα ἄνθη καλῶς περιπεποιημένα, καίτοι κυρίως ἐσχηματίσθη πρὸς προαγωγὴν τῆς δενδροφυτείας.

Περαιτέρω διῆλθον ἤδη καὶ τὴν προτελευταίαν γέφυραν ἐπὶ παραποτάμου τοῦ Ἰσπερ, ἐκτείνεται ὁ ἡγεμονικὸς, καὶ πέραν αὐτῶν τὸ γυμνάσιον· ταῦτα πάντα ἀριστερόθεν τῷ εἰσιόντι. Δεξιόθεν βλέπω τοὺς στρατῶνας, παραιτέρω ὁ ἡρειπωμένος ἐκεῖνος ὄγκος εἶνε ναὸς, — ὁ βυζαντινὸς ναὸς τῆς Ἀγίας Σοφίας, ὃν ἑλληνικαὶ χεῖρες ἵδρυσαν ἐν τῇ Σαρδικῇ.

Ἡδὴ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν κεντρικὴν ἀρτηρίαν τῆς Σοφίας, τῶν τεσσάρων ἵππων τῆς ἀμάξης μετὰ χαρὰς ὁσφραινομένων τὸν σταῦλον καὶ κωδωνιζόντων τοὺς κωδωνὰς των καὶ μικρὸν μόνον ἐλκύνοντων τὴν προσοχὴν, διότι οὐδὲν συνηθέστερον ἐν Σοφίᾳ τῆς ἐλευσεως· τῶν ὁδοιπορικῶν τούτων ἀμαξίων. Ἐντεῦθεν ἔχομεν τὸ αὐστριακὸν προξενεῖον, τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν· ἔναντι ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς βλέπομεν τὸν ὑπερήφανον ἱστόν τοῦ ἐλληνικοῦ προξενείου, ἐφ' οὗ κυματίζει ἡ ἱερὰ τῆς ἐλευθερίας σημαία. Διαβλέπομεν ἀπὸ τῶν διασταυρουμένων ὁδῶν τὰ προξενεῖα Γερμανίας καὶ Ρωσίας. Ἰδοὺ ἡ οἰκία, ἥ ἐνθα εὐρίσκεται τὸ παρεκκλήσιον τοῦ ἡγεμόνος. Ἰδοὺ τὸ μέγαρον ὅπου διαμένει ὁ πρωθυπουργὸς στρατηγὸς Σοβαλέφ καὶ ὁ πρῶτον δήμαρχος τῆς πόλεως κ. Ἀντζιόνωφ. Ἰδοὺ καὶ ἡ πύλη τῶν ἀνακτόρων. Στρέψον ἀμαξηλάτα, ἀπέχομεν πολὺ τοῦ νὰ ὤμεν ἡγεμόνες.

Ἀφίνομεν ὀπισθεν ἡμῶν τὰ ὑπουργεῖα τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἐξωτερικῶν, τὸ ἀπέναντι αὐτῶν ἡμελημένον καὶ παλαιὸν δημαρχεῖον καὶ διερχόμενοι παραπλεύρως τὰ ἀνάκτορα κατερχόμεθα τὴν Βουλευθάρταν Αὐλίτσα, τὴν ὁδὸν τῆς ἀγορᾶς καὶ μετ' ὀλίγον εἵμεθα ἐν τῷ εἴκῳ ἡμῶν. Δόξα σοι ὁ Θεός! Τί ὥρα εἶνε ; . .

Πρόσπερος

ΠΕΡΙ ΔΗΜ. ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Πρὸς τὸν κ. Γ. Ἀποστολόπουλον.

Ἐπειδὴ τὰ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 5784 τῆς 21 λήγοντος φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος *Παλλήγγερεσία* ὑπ' ὑμῶν γραφέντα περὶ τοῦ Δημοσίου Δενδροκομείου ἀφορῶσι κυρίως ἐμὲ, εἰς ὃν ὁ νῦν ἔφορος κ. Π. Γεννάδιος· ἔχει ἀναθέσει τὰ καθήκοντα τοῦ δενδροκόμου ἐνόμισα καθήκον νὰ σᾶς ἀπαντήσω. Εἶμαι δὲ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ὁ καταλληλότερος, διότι γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς ἐν αὐτῷ τῷ Δενδροκομείῳ ἐγνώρισα ἐκ τοῦ πλησίον καὶ τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα τὰ διελθόντα διὰ τοῦ δημοσίου τούτου καθιδρύματος κατὰ τὰ τελευταῖα τριᾶκοντα ἔτη καὶ πλέον.

Καὶ πρῶτον μὲν σᾶς διαβεβαίω ὅτι σήμερον οὔτε κατὰ Σάββατον οὔτε κατὰ Κυριακὴν διανέμονται ἄνθη, ὀπῶραι, δένδρα κτλ. ἐκ τῶν τοῦ Δημοσίου Δενδροκομείου. Τοῦτο ἐγίνετο ἄλλοτε καθ' ἐκάστην, ἀφ' οὗ ὅμως ὁ κ. Γεννάδιος ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δημοσίου Δενδροκομείου ἡ διὰ τινος εὐεργετικῆς αὐτῇ συνήθειᾳ κατηργήθη, πρὸς ἄκραν δυσαρέσκειαν αὐτῶν.

β) Τὸ ὕδωρ τοῦ δημοσίου Δενδροκομείου ἐπὶ τῆς βασιλείας Ὁρφανίδου-Σπανηπούλου ἐπωλεῖτο εἰς τὸν κήπον Κρασαῖ ἐνῶ σήμερον χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ Δενδροκομείου.

γ) Ἐλησμονήσατε, φαίνεται ὅσα ἄλλοτε ἐγράφετε περὶ τῶν καταχρήσεων τοῦ κ. Ὁρφανίδου καὶ περὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἐποχῆς του κακῆς καταστάσεως τοῦ Δενδροκομείου, διὰ τοῦτο σήμερον λέγετε ὅτι οὗτος ἐκαλλιέργει τὸ δημόσιον τοῦτο κτήμα μέχρι σπιθαμῆς. Ὁ κ. Ὁρφανίδης, ὡς καλῶς γνωρίζετε καὶ ὡς ἐγὼ δύναμαι νὰ σᾶς πληροφορήσω, ἐκ τῶν ἐργατῶν τοῦ Δενδροκομείου εἶχε δύο ἢ τρεῖς διὰ τὴν ἰδίαν του ὑπηρεσίαν (πρὸς καλλιέργειαν τοῦ κήπου του καὶ ὑπηρεσίαν τῆς οἰκίας του) μόνον δὲ τὸ ἐν τρίτον τοῦ Δενδροκομείου ἐκαλλιεργεῖτο, ἐδαπανᾶτο δὲ τὸ αὐτὸ ποσόν, ὅπερ καὶ σήμερον δαπανᾶται.

δ) Ἀλλοτε τοῦ δενδροκόμου Σπανηπούλου τὸ μόνον ἔργον ἦτο ἡ ἐν τῷ δενδροκομείῳ κυνηγεσία, ἐνῶ σήμερον εἶνε αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον τὸ κυνηγεῖν ἐν τῷ περιβάλλῳ τοῦ καθιδρύματος τούτου.

ε) Ἐφρόνουν ὅτι ὑμεῖς τοῦλάχιστον, καθ' ὃ γεωπόνος, θὰ ἐγνωρίζετε ὅτι τὰ μεγάλα δένδρα (μάναις) οὔτε μεταφυτεύονται οὔτε ἀγοράζονται, διότι εἰς πάντα ἔχοντα πρακτικὰς τινὰς γνώσεις κηπουρικῆς εἶνε γνωστὸν, ὅτι ταῦτα μεταφυτεύόμενα ἀποξηραίνονται.

ς) Τὰ δένδρα ἐφέτος ἐμβολιάσθησαν ὑπ' ἐμοῦ καὶ ἐπέτυχον ἅπαντα ὡς πᾶς τις δύναται νὰ βεβαιωθῇ ἰδίῳις ὁμομασιν.

ζ) Ὁ κ. Γεννάδιος δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ ἀνωτέρους ὑπαλλήλους (ὡς τὸν νομάρχην, τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας).

μίας, τοὺς τμηματάρχας) ἀπὸ τοῦ νὰ ἐρχονται καὶ μένωσι ἐνίοτε ἐπὶ τινας ὥρας ἡσύχως ἐν τῷ Δενδροκομείῳ. Ἐν τούτοις ἀπαγορεύει αὐστηρῶς τὴν ἐν τῷ δημοσίῳ τούτῳ καθιδρύματι ἐκτέλεσιν τῶν ὀργίων, τὰ ὅποια ἐξτελοῦντο ἐν τῷ Δενδροκομείῳ ἐπὶ Σπανοπούλου· Ὁρφανίδου.

η') Ὁ κ. Ὁρφανίδης μετέβαινεν εἰς τὸ δενδροκομεῖον τὸ πολὺ ἄπαξ τοῦ μηνὸς ἐνῷ ὁ κ. Γεννάδιος μεταβαίνει πολυλάκις καὶ δις τῆς ἡμέρας, ἐπομένως ὁ νῦν ἔφορος συγκριτικῶς δαπανᾷ εἰς ἀμάξας πολὺ ὀλιγώτερα τοῦ πρώην. Ὑπογράφω δ' ἐγὼ τὰς ἀποδείξεις τῶν ἀγωγέων, διότι ἐγὼ πληρώνω τὰς ἀμάξας αἵτινες μεταφέρουσι τὸν ἔφορον εἰς τὸ δενδροκομεῖον.

θ') Ὁ πρώην ἀστυνομικὸς κλητὴρ Μαθᾶς, τὸν ὁποῖον ἀναφέρετε, κ. Ἀποστολόπουλε, εἶνε ὁ φύλαξ τοῦ δενδροκομείου, ὅστις ἱστάμενος παρὰ τὴν ὕψην τοῦ καταστήματος ὡς ἄλλος κέρβερος ἐμπόδιζε τὸν κ. Σπανόπουλον ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκτελῇ τὸ ἐντιμὸν αὐτοῦ ἐπαγγελμα, τούτου δ' ἕνεκα καὶ ἡ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου καταφορὰ τοῦ κ. Σπανοπούλου.

ι') Ἐνῷ ἐπὶ τῆς ἐφορείας τοῦ κ. Ὁρφανίδου εἰσπράττοντο 1000, 2000 ἢ τὸ πολὺ 3000 δραχμαὶ κατ' ἔτος (ἄπαξ εἰσπράχθησαν μόνον τριακῶσιαι), ὁ κ. Γεννάδιος ἐπὶ ἐν ἔτος εἰσπράττει δέκα περίπου χιλιάδας δραχμὰς, τόσα δὲ νέα δένδρα ἐφυτεύθησαν, ἐσπάρησαν καὶ ἐνεκεντρώθησαν, ὥστε αἱ εἰσπράξεις τοῦ ἄρξαμένου ἔτους ἔσονται κατὰ πολὺ ἀνώτεραι.

ια') Ἡ ἐταιρία τοῦ σιδηροδρόμου ἐφέτος ἡγόρασε παρὰ τοῦ δημοσίου δενδροκομείου δένδρα ἀξίας μόνον χιλίων περίπου δραχμῶν. Ἐπὶ τῆς ἐφορείας δὲ τῶν Ὁρφανίδου—Σπανοπούλου ἡ αὕτη ἐταιρία εἶχεν ἀγοράσει δένδρα ἀξίας πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν, αἱ ὅποια, ὡς δύναμαι νὰ σᾶς πληροφορήσω ποτὲ δὲν εἰσῆλθον εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον.

ιβ') Ἡ ἐν γένει κατάστασις τοῦ δενδροκομείου εἶνε ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ καλλιτέρα τῆς περισυνῆς, ἡμέρᾳ δὲ τῇ ἡμέρᾳ τὸ δημόσιον τοῦτο καθίδρυμα βελτιοῦται καὶ πλουτίζεται διὰ νέων φυτῶν συλλεγομένων πανταχοθεν.

Ταῦτα πάντα δύναται νὰ ἴδωσι καὶ νὰ ἐννοήσωσι πάντες, σοφοὶ καὶ μὴ σοφοί, ἐπιστήμονες καὶ μὴ ἐπιστήμονες, ἀρκεῖ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ δενδροκομεῖον ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοικτοὺς καὶ οὐχὶ κεκλεισμένους ὑπὸ τοῦ συμφέροντος, τοῦ πάθους, καὶ τῆς εὐτελείας. Ἐκεῖνοι ὅμως οἱ ὅποιοι μεταβαίνουσι ἐκεῖ ἔχοντες τὸν νοῦν ἐσκοτισμένον ὑπὸ ταπεινῶν καὶ ἀθεμίτων συμφερόντων, βεβαίως θὰ ἐκλάβωσι τὰς κυπαρίσσους, τὰς ῥοδακινέας, τὰς πεύκας καὶ τὰ τοιαῦτα ἀντὶ λαχάνων τὰ δὲ στρουθία ἀντὶ ὀρνίθων καὶ ἰνδιάνων ἐχόντων πηχυαῖον στόμα καὶ καταβροχιζόντων τὰ φυτὰ, τὰ ὅποια οἱ σήμερον ἐκλαμβάνοντο ὡς ἐντιμοὶ καὶ ἐπιστήμονες Σπανόπουλοι καὶ τοιοῦτοι δῆθεν ἐφύτευσαν. Πρὸς τούτοις ἀνάγκη νὰ πληροφορήσω τὸν κ. Ἀποστολόπουλον (ὅστις εὐχόμεθα ν' ἀπατάται καλῇ τῇ πίστει) ὅτι τὸ Δημόσιον Δενδροκομεῖον οὐδέποτε διηυθύνετο μετὰ μεγαλειτέρας ἐπιμελείας, αὐστηρότητος καὶ ἐπιτυχίας, τοῦτο δὲ βλέποντες οἱ συμμορίται τοῦ παρελθόντος συστήματος, ὠνεύοντο ἀποτυχίας, τὸ πᾶν ὑπόσχονται τοῖς ἀναδεχομένοις νὰ πολεμήσωσι τὸν κ. Γεννάδιον διὰ μέσων ποταπῶν καὶ ἀναξίων εἰς ἀνθρώπους εὐηγμένων.

Ἐν τέλει ὑπενθυμίζομεν τῷ κ. Ἀποστολόπουλῳ, ὅτι ὁ μὲν Χαιρέτης διευθύνει ἐπὶ δεκαπέντε περίπου ἔτη τὸ Δενδροκομεῖον ἀπέδρα χωρὶς νὰ δώσῃ οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον λογαριασμὸν τῆς πολυχρήνου διαχειρίσεώς του (τούτῳ συνεισμορφήθη καὶ τις διευθυντὴς τῆς ἐν Τύρινθι γεωργικῆς σχο-

λῆς). Μετὰ τοῦτον δὲ ἔλθων ὁ κ. Ὁρφανίδης, ὅστις διεχειρίζετο τὰ τοῦ Δενδροκομείου ὡς πάντες γνωρίζομεν, ἄφισε καὶ αὐτὸς ἐκκρεμείς λογαριασμοὺς ἕνεκα τῶν ὁποίων ἐμποδίζεται ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐξέλεξις τῶν ἀπὸ τοῦ 1865 εἰσπράξεων τοῦ κ. Ὁρφανίδου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1883.

Φίλιππος Βουλγαράκης.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΣΘΕΝΟΥΝΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ

ὑπὸ Φαλέξ

I

Φίλιππε Καλιβάρ,

Ἡ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν φυλακῶν — διότι εἰσὶν ἀληθεῖς ὀζουσαι τρῶγλαι — καὶ τῆς τύχης τῶν ἐν αὐταῖς διαιτωμένων ἀτυχῶν θυμάτων τῆς ἀμαρτίας, φιланθρωπικὴ φωνή, ἣν ἀφήκατε, ἐν τισι τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ «Μὴ Χάνεσαι», συνεκίνησε πάντας καὶ κυρίως τοὺς γινώσκοντας ἐκ τοῦ πλησίον τὴν κακὴν κατάστασιν τῶν δυσμοίρων τούτων — τὰς τυραννίας, ὅσας ὑφίστανται παρὰ τῶν ἐπιτηρητῶν καὶ — τὰς δυσκολίας, αἱ ἀπαντῶσι καὶ εἰς τὴν δικαιότεραν αἰτησίαν των, πολλὰκις μὴ πραγματοποιουμένην ἢ ἂν τοῦτο σπανίως συμβῇ, ἀφοῦ «τοὺς βγάλουν τὴν ψυχὴν» κατὰ τὸ κοινὸν λόγιον.

Ὅθεν, μετὰ παλμοῦ καὶ εὐχῆς πραγματοποιήσεως τὲ συγχάριω, σὺν τοῖς λοιποῖς ἐκτιμήσαί σε, καὶ ἐγὼ, διὰ τὴν θεάρεστον ἐμπνευσίν σου καὶ διὰ τὰς πλήρους ἐμβριθείας παραμυθητικὰς γραμμάς, αἱ ἐδημοσιεύσατε ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, παροτρύνων νὰ ἐξακολουθήσητε πραγματευόμενοι μελέτην, τοσούτῳ σπουδαίαν καὶ κοινωνικὴν, ἥτις μ' ἔκαμε μάλιστα, κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ἀνάγκωσιν καὶ σχολὴν ἐπ' αὐτῆς, ν' ἀναμνησθῶ περιπετείαις, ὅσας ἀπλουστάτης φαινομενικῶς, τοσούτῳ καὶ συγκινητικῆς, ἀσθενοῦς τινος καταδίκου, ὁ ὁποιοῦντος πλέον μηνὸς, ἐνῷ εἶχεν ἀνάγκην ἐπεγούσης θεραπείας, ὅπως ἀφίχθῃ, ἀπὸ τὰς παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν φυλακὰς τότε, εἰς τὸ ὑπὸ τὸν Λυκαβητὸν πολιτικὸν νοσοκομεῖον τῆς πόλεως, πρὸς νοσηλείαν καθόσον ἡ αἰτησίς του πρὸς μετάθεσιν ἐκεῖσε, — πεσοῦσα εἰς χεῖρας ὑπαλλήλων, μὴ ἐννοούντων οὐδέποτε τὸ ἐπεῖγον, ἐκτὸς, ὅταν φοβοῦνται τὴν παύσιν των ἢ πάσχουσιν οἱ ἴδιοι — ἐνεπλήχθη εἰς τὰ πρωτόκολλα τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων τῶν διαφόρων γραφείων, δι' ὧν διήλθε.

Ὡς ἐκ τῆς ἀδρανεῖας μάλιστα τῶν τότε ἀρμοδίων διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ τῆς ἀπανθρωπείας, ἣν ἀπῆντησα, καθόσον ἔλαβον, κληθεῖς, προσωπικῶς μέρος, ἀγανακτῆσας ἐτήρησα, δίκην ἡμερολογίου, λεπτομερῇ σημείωσιν τῶν διατρεχάντων, μὲ τὴν ἐλπίδα, — ἥτις πραγματοποιεῖται σήμερον, — ὅπως ἐν εὐθέτῳ συσφάλλῳ, μετὰ συναίσθανομένου τὸ καθῆκόν του καὶ ἐννοούντος τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν τοῦ δημοσιογράφου τὴν νέαν Ὀδύσειαν ταύτην πρὸς παραδειγματισμὸν.